

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. február 12.
(vasárnap)

Horváth Géza

IZSÁK FELESÉGET KAP

Lekció: 1Mózes 24,1-21

Alapige: 1Mózes 24,7

Az Úr, az ég Istene, aki kihozott engem atyám házából és rokonságom földjéről, aki beszélt velem és így esküdött meg nekem: A te utódaidnak adom ezt a földet! – Ő elküldi majd angyalát előtted, hogy onnan hozza a fiának feleséget.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Édesatyánk, hogy hozzád emelhetjük szívünket, ahogy az előbb énekeltük is. Köszönjük, hogy bízhatunk benned, bízhattunk az elmúlt héten is életünknek sok-sok dolgában: kérdésekben, nehézségekben, betegségben vagy gyászban, bármilyen élethelyzetben. Légy áldott érte, ha benned tudtunk bízni, ha rád tudtunk nézni, ha tőled tudtunk erőt meríteni.

Bocsásd meg, Urunk, ha nem így történt, ha a magunk útját jártuk sokszor, ha nem kértük: utaid, Uram mutasd meg, hogy el ne tévelyedjünk, a te ösvényeden vezess. Bocsásd meg, ha mi kerestünk ösvényeket, utakat, és zsákutcába jutottunk.

Köszönjük, hogy elcsendesítetted szívünket előtted. Áldunk a gyülekezet közösségéért, hogy együtt magasztalhatunk téged, és kérhetjük, várhatjuk: szólj, Uram.

Kérünk, könyörülj meg rajtunk. Add nekünk igédet, töröld el a bűneinket, és ajándékozz meg bennünket új erővel, megújult elmével, bizalommal. Add, hogy erőt merítsünk mindarra nézve, ami a jövő héten vár reánk, hogy így tudjunk majd menni szereteteink körébe, és így tudjunk élni a munkában, tanulásban, nehézségekben.

Kérünk, adj nekünk áldást jelenléteddel, amely megvidámít, éltet, bátor szívet ad. Gazdagítsd meg az együttlétünket, hogy legyen istentisztelet, előtted való hódolás, téged hallgatás, követés és cselekvés mindabban, amit kérsz és vársz tőlünk.

Legyen áldott a te háromszor szent neved most és örökön örökké.

Ámen.

Igehirdetés

Angliából indult az a kezdeményezés, amelyet négy évvel ezelőtt Magyarországon is meghonosítottak: február 14-e hetét nevezzük a házasság hetének. Egy hétig lesznek különféle rendezvények. Általában gyülekezetekhez kötöttek, mivel a házasság Isten teremtési rendje. Ezért sejtették még a világiak is, hogy nem szerencsés, ha kihagynák belőle a vallást — mi így mondjuk: ha kihagynánk belőle Istennek igéjét.

Teljesen mindegy, honnan, miért indult, a kezdeményezés azonban bennünket annyiban érint, hogy évek óta a gyülekezetben megrendezésre kerül a házaspárok csendesnapja. Ha Isten éltet bennünket, akkor szombaton 10 órakor kezdődik itt igeszolgálatokkal, bizonyágtételekkel a házasságról, a házasság erősítéseképpen.

Kialakult gyakorlat lett, hogy a házasság hetében vagy a csendesnap előtti vagy utáni vasárnapon az igehirdetés is valamilyen formában a házasságról szól. Mivel ezt az ígét nemrég olvastuk bibliaolvasó kalauzunk szerint Mózes első könyvéből, ahogy Izsák feleséget kap, most ennek az ígének hat üzenetéről lesz szó, mit is akar nekünk mondani Isten a házasság kérdésében. Ez elsősorban nyilván azoknak szól majd, akik házasság előtt vannak, de nem csak azoknak. Isten ígéje mindenkinek szól. Ha valaki azt mondja: az én családomban, ismeretségi körömben nincs olyan fiatal, aki házasság előtt van még, azoknak azt mondom: örülök, amikor imaesténk van kedd esténként, többször elhangzik imádság a gyülekezetünkben levő fiatalokért, akik házasság előtt vannak, házasságra készülnek, de legfőképpen ezért, hogy készüljenek, vagy készüljenek már végre a házasságra.

Ez azt is jelenti a számomra, hogy Istennek életünk minden kérdésében van eligazító ígéje. Ilyenben is, mint az ú. n. párválasztás vagy mint a házasság, a szerelem. Ha valaki azt mondja: én már ezen túl vagyok, mert házasságban élek, vagy már nem élek házasságban, esetleg özvegy vagyok — gondoljunk mindannyian a nagy családra, a gyülekezetre, a fiatalokra, hogy Isten adjon nekik életük nagy kérdésében megoldást, és társat, akivel közösen szolgálhatják Őt.

Nemcsak abban van tehát a mai helyzetnek a kérdése, hogy a házasságokban sok baj van. Gondolom, ezért is szorgalmazták a házasság hetét, és ezért is vannak egyházi rendezvények. Ez az ige arról is beszél: nem mindegy, hogyan köttetik meg a házasság.

A házasságkötések száma ma ijesztően csökkent. Ennek egyik oka, hogy fiatalok összeköltöznek, azt mondják: nem kell nekünk papír. Fontos, hogy szeretjük egymást, és ehhez nem kell házasságot kötnünk. Ez az emberi szívnek a hitetlen gondolkozása. Mert ebben ilyenek vannak: nem vagyunk biztosak, hogy tényleg ő az igazi a számunkra. Vagy: hadd próbáljuk ki, megy-e az együttlét. Ha megy, akkor házasságot kötünk, és ha nem megy, akkor elválnak útjaink. Tehát a fiatalok szerint: nem kell a papír, mert egyszerűbb a válás. Sőt ilyet is hallottam, amikor egy férfi azt mondta, amikor megkérdezték tőle, miért nem köt házasságot: így könnyebb kirúgni. Nyersen, világosan, határozottan megmondta, hogy sokkal könnyebb. Nincs válási procedúra, vagyont osztogatni, ha-

nem egymással megegyezünk, és mindenki megy tovább. Valamiből kilépnek, de ilyen kapcsolatokból sérülés nélkül kilépni nem lehet. Ez a hitetlen szívnek a gondolkozása.

A másik ilyen, amit látunk és a statisztikák is megerősítik: kitolódik a házasságkötők átlag-életkora. Az első házasságot kötő férfiak átlagosan több mint harminchárom évesek, az első házasságot kötő nők átlag-életkora pedig több, mint harminc esztendő. Ennek is több oka lehet, sok mindent előre helyeznek, sok mellékesnek a meglétét akarják előbb elérni, és azt mondják: tanulni kell, és ha megvan a diploma, akkor még egy kell, meg még, még kell, vagy megvárjuk, míg lakásunk lesz, autónk lesz stb. Vagy pedig a kényelemszeretet. Nem kell felelősséget vállalni, nem kell megosztani dolgainkat. Azt teszek a pénzzel, időmmel, erőmmel, amit akarok, oda megyek, ahova akarok. Akik házasságban élnek, azok tudják, hogy főleg, amikor a gyerekek megszületnek, már ilyen nincs.

A házasság, a gyermeknevelés, a család egyfajta önmegtagadás. Tréfásan szoktam mondani az első gyermeket váróknak: most élitek utolsó „nyugodt” napjaitokat. De azért örülök, hogy vége lett a „nyugodt” napoknak, és megszülettek a gyermekek. Valljuk meg őszintén azért: nincs sok alvás, hanem korán kelés, iskolába, külön órára vivés — tizenhét évesen meg izgulni: hol jár, hol karambolozott? Azután jönnek az unokák: mi van velük, nem betegek?

Isten igéje most nem erről akar velünk beszélni, hanem hat pontban megpróbálom röviden összefoglalni, hogy Isten igéje milyen üzeneteket helyez szívére a szóban forgó igében, melynek azt a címet adtam: Izsák feleséget kap. Nem azon van ugyanis a hangsúly, hogy Izsáknak feleséget keresnek, hanem azon, hogy feleséget *kap*.

Elmegy Eliézer, Ábrahám szolgája, megtesz több száz kilométert, de ez a hosszú út, hogy ki lesz Izsáknak a felesége, imádsággal és hálaadással van kikövezve. Izsák házassága így készíődik. Hisszük, hogy nem Ábrahám, nem Eliézer okoskodásaiból, hanem Isten akarata, döntése szerint formálódik ez a kapcsolat.

Mindannyiunk, akik házasságban élünk, kérjük, hogy ennek az igének legyen a számunkra gyógyító, bátorító, erősítő üzenete. Akik pedig még házasság előtt vannak, azok számára pedig legyen ez az ige útmutatás.

Az első, amit szeretnék kiemelni az igéből, hogy Ábrahámnak nem volt mindegy, hogy Izsák milyen házasságot köt. A gyülekezet szívére helyezem ma, hogy hívó szülőnek ne legyen mindegy, hogy gyermekeik milyen házasságot kötnek, ki lesz a házastárs.

Miért volt ez fontos Ábrahám számára? A 7. versben olvassuk, miért mondja Ábrahám Eliézernek: menj az én rokonságom közé és onnan hozz Izsáknak feleséget. „Az Úr, az ég Istene, aki kihozott engem atyám házából és rokonságom földjéről, aki beszélt velem, és így esküdött meg nekem: A te utódaidnak adom ezt a földet — Ő elküldi majd angyalát előtted, hogy onnan hozz a fiamnak feleséget.” Azért, mert Istennek rám nézve, és családomra nézve ígéretei vannak. Istennek az utódaimra nézve drága és áldott terve van. És én — Ábrahám ezt vallja — engedelmeskedni akarok az én Uram akaratának és tervének.

Ebbe állítom az én akaratom és én tervem. Egyetlen célom, hogy életemben az Isten terve és akarata valósuljon meg – a hívó ember így gondolkozik.

Ezért énekeljük egyik énekünkben: egész életemet az Ő akaratahoz akarom szabni. Életünknek ez az egyik legnagyobb kérdése, sokszor a legnehezebb kérdése is. De Isten igéje mondja: szabd a te életedet, vágyaidat, a te szerelmedet, házasságodat, családi életedet Isten akaratahoz. Mit mond Ábrahám? Egyet nem akarok elfelejteni: Isten kihozott engem. A hívó ember Isten kihozott népe.

Mi nem azt valljuk, hogy mi Isten kihozott népe vagyunk? Kihozott bennünket a kárhozattól, a haláltól, a sötétség hatalmától, a pokoltól. Sziklára állította lábamat. A hívó ember mindent ennek rendel alá, és mindent ennek a fényében tud nézni. Még a házasságkötését, a családi életét is. Sokszor még az egyedüllétét is. Beszéltem velem, és ígéreteket adott nekem. Én pedig azt akarom, hogy Isten ígéretei az életemben megvalósuljanak.

Istennek nemcsak olyan ígérete volt, hogy a te magodban, Jézus Krisztusban megáldatnak a föld minden nemzetségei, hanem olyan ígérete is volt, hogy ezt a földet neked és utódaidnak adom. Tehát Izsák házasságának kérdése az utódok kérdése is. Ez döntő szempont. Isten a házasságot, mint teremtési rendet alkotta meg. A házasság még a bűneset előtt van: nem jó az embernek egyedül lenni... Szerzek neki és adok neki segítőtársat, hozzá illőt – ez teremtési rend.

Sok minden már a bűneset utáni embervilágnak a rendje, de a házasság az nem. Az a bűneset előtti teremtési rend. Ez Isten akarata. Isten akarata ezzel az volt, hogy a házasságban gyermekek szülessenek. Szaporodjatok és sokasodjatok. Ahhoz, hogy ez megtörténjék, nyilván két embernek össze kell kötni kizárólagosan, egy életre szólóan az életét. Ábrahám megérti ezt. „Beszéltem velem, kihozott engem, ígéretet adott”, és én az életemet oda akarom rendelni az Ő akaratahoz.

Sokan gondolkoznak csak emberi mérték szerint. A hívó ember számára az a döntő, hogy mennyei mérték szerint gondolkodik-e. Két ilyen jellegzetes példát mondok. Szülőktől hallottam a következőt: csak az a fontos, hogy szeressék egymást. No, de azért kötnek házasságot, mert szeretik egymást. Régen úgy volt, hogy neki öt hold földje, nekem megint öt hold, lesz belőle tíz hold. Aztán a két szülő eldöntötte, hogy a gyerekek házasságot kössenek. Ma már ilyen esetben úgy elszaladna, hogy hátra se nézve.

Az a fontos, hogy megértsék egymást. Más nem fontos. Ezek emberi gondolatok. Ábrahám nem így gondolkozott: menj Eliézer, és kérdezd meg, ki szereti az én fiamat? Ugyanis, aki Isten szerint gondolkozik, az nem azt szabja fő feltételül, hogy szeressék egymást, hanem azt, hogy szeressék az Urat. Nem azt, hogy megértsék egymást, hanem azt, hogy megértsék az Isten akarátát, mert ez a házasságnak az alapja és fő feltétele. Ha megértik Isten akarátát, akkor nyilván megértik egymást is, mert mindketten Isten akaratahoz fognak ragaszkodni. Ha az Urat szeretik, akkor szeretni fogják egymást is, mert úgy fognak gondolkozni, hogy a férjem vagy feleségem azt a Jézus Krisztust szereti,

akit én is mindennél jobban szeretek. — Ez a hívó szív a gondolkozása. Mind a ketten azt a Jézust szeretjük, aki előbb szeretett minket és önmagát adta értünk, kihozott bennünket is a kárhozattól, és világságban akar járni.

Ábrahámnak már a szívébe volt írva Isten törvénye, amely majd csak később lesz (a 2. és 5. könyvben) leírva, és Ábrahám így készíti a fia házasságát: ne házasodj össze velük (a környező népekkel), ne add lányaidat az ő fiaikhoz, és ne végy fiaidnak feleséget az ő lányaik közül. Miért? Mert eltérítik fiaidat tőlem, és más isteneket fognak szolgálni.

Még csak nem is azt mondja Isten ígéje, hogy azért, mert a házasságban lesznek nézeteltérések és problémák, a fő ok az: eltérítik a te fiaidat tőlem. Az utódok, a gyermekek, az unokák kérdése ez. Idegen isteneket fognak szolgálni, és ennek a következménye: „akkor pedig haragra gerjed ellenetek az Úr, és hamar kipusztít titeket.”

Amikor visszatérnek a fogságból a zsidók, és Nehémiásnál olvassuk, hogy többen pogány lányokat vettek feleségül, Nehémiás megdöbbenve érzékeli, hogy a megszületett gyermekek fele már héberül nem is tud. Nehémiás megragadta a hajukat, és megtépte őket. Tessék visszakozni, tessék észhez térni, Isten parancshoz, akaratahoz ragaszkodni. Tessék halálosan komolyan venni: eltérítik fiaidat az én utamtól. Ha egyszer kijöttünk, nem lehet visszamenni.

Ebből az ígéből nagyon ki kell emelni, hogy meg kell érteni azt, hogy mikor jött el a házasságnak az ideje. Olvastam erről egy magyarázatot, amely úgy magyarázza, hogy Izsáknak a házasságkötése Sára halála után történt, mert nehéz lett volna Sárával együtt élni. Isten ígéje erről nem ír, de azt tudjuk, hogy valóban Sára halála után mondja Ábrahám a szolgájának — Izsák ekkor már majdnem negyven éves —, hogy menj és hozz a fiamnak feleséget. A hívó szív mindig megérti, mikor jön el valaminek az ideje. Aki nem hívó szívvel gondolkodik, az ezt nem veszi komolyan. A Prédikátor könyvében áll, hogy mindennek rendelt ideje van.

Nem hiszem, hogy valakinek 50 évesen még tanulnia kell. Azt sem hiszem, hogy valakinek 16 évesen kellene házasodni. Ha a gyümölcsöt leszakítják az érése előtt, akkor kényszerérett lesz. Ezért eszünk sokszor olyan gyümölcsöt, aminek „se íze, se bűze.” Miért: mert nem érett meg a fán. De az sem szerencsés, ha a gyümölcs túlérrett, mert akkor is élvezhetetlen. A gyümölcs-termelő mindig tudja, hogy mi az az időpont, amikor a gyümölcsöt le kell szakítani.

Isten ígéje azt mondja: a halogatott reménység beteggé teszi a szívet. A hívó fiatalnak tudnia kell, mikor, minek van itt az ideje, és mikor érett valaki a házasságra. Nem lehet hamarabb, és nem érdemes később tenni azt, mert mindennek ideje van. Mert ha valaki későn teszi, akkor már a gyermekszületeknél és felnevelésükénél lesz probléma, mert annak is megvan az ideje. Bizony, életünket Isten akaratahoz kell szabni.

Ebben a történetben szerepel Ábrahám fő szempontja. Először: ne a kánaániak lányai közül vegyél feleséget. Az egyszerűbb lenne, de a nehezebb a lelki út. A keskeny úton való járás mindig nehezebb, mint a széles úton való

menetelés. Eliézernek több száz kilométert kell megtennie. A lelki út mindig nehezebb, a lelki harc nehezebb, mint a test indulata. Ábrahám a lelki utat választja. Leszögezi, hogy innen nem vehet Izsák feleséget. Eliézert elküldi a rokonai közé a hazájába, ahonnan jött, és onnan hozzon Izsáknak feleséget.

Mit jelent a számukra, hogy „rokonaim közül”? Ez a ma embere számára azt jelenti, hogy Isten népe közül. Ábrahám, amikor ígéretet kapott, akkor vele együtt ígéretet kapott a családja is. Mi is ígéretet kaptunk. Mi is olyan nép vagyunk, akiknek azt mondja Isten: néktek lett ez az ígéret és a ti gyermekeiteknek, akiket elhív magának az Úr.

A rokonság Ábrahámnál azt jelentette, hogy ugyanaz a kultúra. Ugyanaz a gondolkozásmód, érzélemvilág. A mi számunkra, a XXI. században ez azt jelenti, hogy ugyanaz a közös alap legyen a házasságban. A közös nevező a közös hit legyen, mert mi Isten népe vagyunk, akár család, akár a családok által alkotott gyülekezet, „kit egy Úr, egy keresztség, egy hit egyesít.” Van egy közös nevező: Isten. Lehet így házasságot kötni, és lehet így a házasságban gyógyulni.

Ismerek olyan házasságokat, ahol közben jöttek rá. Sok-sok évet már leéltek, és közben rájönnek: a mi életünkben közös nevező Isten az akarata legyen. Az Énekek Énekében az egyik ige így hangzik: „Fölkelek azért, és bejárom a várost, az utcákat és a tereket; megkeresem, akit lelkemből szeretek!” (3,2 v.) Itt a város Isten népét jelenti. Azt jelenti, hogy a hívő ember keresse Isten népe között házastársát. Ha nem Isten népe között keresi, akkor ezzel két dolgot árul el magáról. Egyrészt úgy gondolkozik, hogy Isten népe között nincsenek házasságra alkalmas fiúk és lányok. Ez nem igaz! A másik lehetőség: lenézed Isten népét annyira, hogy ott szét sem akartál nézni. Mindenkit biztatok: igen, járjon nyitott szemmel és nyitott szívvel a gyülekezet közösségében a házasság előtt álló.

Szabolcs megyében 1982-ben kezdtük szervezni a gyülekezetben az ifjúsági konferenciákat, amelyek olyan szépen fejlődtek, hogy 2-3 év múlva már kétszázötven fiatal volt együtt. A gyülekezetben felvetődött a fiúknak, lányoknak való csendesnapok. A bölcs lelkipásztor azonban azt mondta: szó sem lehet róla, hol ismerkedhetnének egymással a fiatalok? Nem tudom, hogy ezen a konferencián hányan ismerkedtek meg, egyet tudok: én és feleségem. Mi ott ismerkedtünk meg.

Vannak ennek áldásai, mert ez is áldott ifjúsági konferencia volt. Hallottuk Isten igéjét, megszólított bennünket, ma is tudjuk annak az igéjét (2Krónika 25,9), ma is hallom az evangelizátor hangját és szavát, hogy „az Úr neked annál sokkal többet adhat.” Mi meg köszöntük szépen. Elvesszük a sokkal többet is, majd öt év múlva, de ott kezdődött és alakult valami.

Nagyon nagy áldás a közös alap. Erre kell törekedni. A matematikában, ha nincs közös nevező, akkor közös nevezőre kell hozni. Házasságokat közös nevezőre kell hozni. Ahhoz, hogy valamilyen műveletet továbbvigyünk, ahhoz elengedhetetlen számunkra a közös nevező. Ravasz Lászlótól olvastam a következő mondatot: „Ha nem közös nevezőn vannak, amelyik komolyan veszi hitét, el kell fordulnia a másik hitétől, és ez kipusztítja a szeretetet. Ha a szeretet

marad erősebb, kipusztítja a hitet.” — Érdekes gondolat. Az biztos, hogy igaz belőle: nagy visszaesés lesz.

Házasságkötésnél szoktuk látni: a házasfelek vagy előremennek a szolgálatban az Úr követésében, a lendületben, a közös örömben, vagy pedig valamilyik — nyilván a hitbelileg gyengébb fél — visszahúzza még az Úr útján járó is. Óvakodjunk ettől.

Eliézer a forrásnál azt mondja: Uram, ne a legerősebbet hozd elém, hanem azt, aki szolgálatkész, aki nemcsak nekem ad vizet, hanem megitatja a tevéimet is. Nem tudom, egy szomjas teve mennyit iszik, de nem kis mennyiséget. És megtalálja Rebekát. A szépségnél fontosabb a szolgálatkészség. Megkeresem, akit lelkem kedvel. Tehát nem akit a testem kedvel, aki szemre kívánatos, hanem akit a lelkem kedvel, mert ez a fontosabb.

Értjük a szempontokat? Aki szolgálatkész. Izsákkal szolgálni kell majd együtt. Isten terve fog továbbmenni. Lehet mondani, hogy Eliézer jelt kért. Ne erre figyeljünk. Eliézer vezetést kért. Miután odajön Rebeka, Eliézer még mindig figyel, vajon ez-e Isten akarata.

Mi azt mondjuk: ne kérjünk jelt. Nem is kérünk. Mi vezetést kérünk: Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem. Itt is így megy ez a leánykérés. Valaki vezeti a szolgát, valaki vezeti a gondolatait. Ki van kövezve ez az út imádsággal és hálaadással. Imádság minden lépésért, és hálaadás minden megtapasztalásért. És viszi haza Rebekát, és azt mondja: itt van. Őt adta Isten. Keresés? Lehet mondani: kereste. Én azt mondom: Izsák feleséget *kap*. Nyitva van a szeme, kész rá a szíve, és elveszi azt, amit Isten neki már elkészített.

Egy kedves történettel fejezem be. Az egyik rendelőintézetben vártunk a sorunkra, s közben a másik ajtón kijött egy nagyon idős bácsi. A szintén nagyon idős felesége várta már a teremben. Amikor kijött a bácsi, a néni odament (inkább odatotyogott) a kabáttal. Azt kérdi: mi volt, kedvesem, bent? A férfi válaszol: átkötötték a sebemet. Ráadja a kabátot, egymást kézen fogják, mintha tizenhét évesek lennének, egymásra mosolyognak, és totyogva, a maguk erejével elindulnak előre. Sajnálom azóta is, hogy nem mentem utánuk, s nem kérdeztem meg, hogy kik ők? Hitben vannak-e? Számomra ez szép példa volt.

A mellettünk levő asszony háborgott, tele volt a szíve, hogy miért ilyen sorszámot kapott, miért nem őt hívták be stb. A nagyon öregek pedig így: mi volt, kedvesem, bent?

Isten áldja meg azokat, akik házasság előtt vannak, hogy Őrajta legyen a szemük, a szívük, a fülük, és mondják: szólj, Uram, és mutasd meg, mert kész vagyok erre. Feladom önző voltomat és kész vagyok nyitott szemmel járni a gyülekezet közösségében. Akik házasságban vannak, azoknak pedig ennek az ígérenek a tanítása alapján is kívánom: erősödjenek, gyógyuljanak, járják az utat, és mindannyian imádságban kérjük az Urat, hogy ebben a kérdésben is tanácsoljon, vezessen sokakat a környezetükben és gyülekezetünkben.

A 377,3 dicséretet énekeljük el.

Szakaszd el hát most is szívünket,
Minden érzésünket
A sok hiábavalóságtól,
E csalárd világtól,
Hogy az ígének hallgatói,
Légyünk megtartói;
Mely szívünkben gyökeret verjen,
Gyümölcsöt teremjen.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, igédet. Kérünk, könyörülj meg rajtunk, hogy komolyan vegyük, és életünkben legfontosabb legyen a te igéd, szövetséged, és ebben a szövetségben megmaradjunk mindvégiglen, minden mi gyermekinkkel – ahogy énekeljük.

Kérjük, áldd meg a házasságokat, és azokat is, akik házasságra készülődnek. Gyógyítsd azokat a házasságokat, ahol problémák vannak. Te tartsd össze, Urunk, a te drága terveddel és akaratoddal őket, hadd tudjanak megtérni, megújulni.

Kérünk mindazokért, akik házasság előtt vannak még, vezesd őket, tanácsolj őket, mi pedig hadd imádkozzunk hűségesen értük.

Kérünk, áldd meg gyülekezetünket, az egész teremtett világot. Eléd hozzuk betegeinket, áldd meg gyászoló testvéreinket, akik a héten szomorodtak meg, és kérünk, vigasztald őket a mennyei hazának valóságával.

Kérünk, mindannyiunkat segíts a munkában, családban, bárhol vagyunk, bármit teszünk, te gazdagíts meg. Tied legyen a hódolat, a dicsőség, a magasztalás örökkön örökké.

Ámen.